

Hrdinové všedních dnů

Hrdinové všedních dnů – co si pod tím představujete? Kdo je vlastně hrdina? Někdo, kdo má super schopnosti? Někoho určitě napadne třeba superman nebo batman. To úplně chápu, když všude můžete vidět filmy a seriály o tom, jak zachraňují svět. Ale co když je hrdinou někdo úplně jiný? Třeba vy nebo já? Nebo ta stará paní, která právě přechází ulici?

Podle mě jsou hrdinové úplně normální lidé, které každý den potkáváme na ulicích, ve škole nebo v práci. Jsou to obyčejní lidé. Jako třeba popeláři – bez jejich práce by byl svět zahlcen odpadky. Nebo lékaři, kteří neustále zachraňují lidské životy. A taky policisté, ti denně vystavují své životy nebezpečí, aby ve světě udrželi pořádek. A hasiči, kteří zachraňují lidi z hořících domů, při autonehodách, při záplavách a při spoustě dalších situací, vždy nám pomáhají, a často dokonce i zachraňují životy.

Hrdinou ale může být kdokoliv. Pro malé dítě je to samozřejmě jeho maminka, která mu dává všechno, co potřebuje. Nebo třeba starší sourozenec, který zvládne postavit vysokou věž z kostek. Dědeček, který vypráví vnukovi své zážitky z války. Babička, která dětem uvaří nejlepší svíčkovou na světě. Nebo úplně neznámý člověk, který na ulici najde ztracenou peněženku s velkou částkou peněz a vrátí ji tomu, komu patří. Nebo kamarád, který skočí pro tonoucího do hluboké vody.

Hrdinou bych dokonce mohl být i já sám. I když bych měl strach, abych nezklamal. Být hrdinou totiž není jen tak. Co dělá hrdinu hrdinou? Jaké má vlastnosti? Hrdina musí mít odvalu. Musí být čestný. Musí být slušný člověk. Musí být ve správný čas na správném místě. Musí být ochotný pomoci, kde je třeba, a nic za to nečekat. Musí dokázat zachovat chladnou hlavu a rychle zareagovat. A určitě ještě spoustu dalších věcí.

Když se v novinách objeví článek o nějakém hrdinském činu, vždycky na nás zapůsobí. Vyvolá v nás spoustu pocitů, třeba o tom, že jsou na světě pořád ještě lidé, kteří pomůžou. S hrdiny se lidé rádi ztotožňují, představují si sami sebe, jak by se v dané situaci chovali. I když ne každý by asi dokázal pomoci.

Na mě v poslední době nejvíc zapůsobil příběh, o kterém jsem se dozvěděl na internetu. Hrdinou byl třináctiletý kluk, který jel s ostatními lidmi autobusem. V jednu chvíli se řidiči udělalo špatně a přestal ovládat volant. Zastavilo se mu srdce. Tenhle kluk, který byl nejbližší, dokázal rychle zareagovat, chytil volant a sjel s autobusem na kraj silnice. Zdá se to neuvěřitelné, ale opravdu se to stalo. Chlapec za svůj hrdinský čin, kdy zachránil několik lidských životů, dostal ocenění.

Hrdinou všedních dnů je zkrátka ten, kdo pomůže, když je nejhůř. Nezáleží na tom, kdo to je ani jakou má jeho pomoc podobu. Je to někdo, kdo si zaslouží náš obdiv a uznání. Zvláště když při tom nasazuje svůj život nebo pomáhá, a nic za to nečeká. Takových lidí bychom si měli vážit.

Ondřej

